

राजातु

राज्ञश्च न तथा कार्यं वैशभाधितचेष्टितम् ।
राजकीया न कर्मणा तद्विहितं विवर्जयेत् ।
राज्ञः समोऽधिको वा न कार्यो वैशो विजा-
नता ॥

द्वृतादिषु तथैवास्त्य कौशलञ्च प्रदर्शयेत् ।
प्रदर्श कौशलञ्चास्त्य राजानञ्च विशेषयेत् ॥
अन्तःपुरधनाध्यक्षे चरद्वैतेः समागतेः ।
संसर्गं न ब्रजेद्वान् । विना पार्थिवशासनम् ॥
निःस्नेहताच्चावमानं प्रयत्नेन च गोपयेत् ।
यच्च गुह्यं भवेद्वाञ्छो न तल्लोके प्रकाशयेत् ॥
रूपेण आवितं यत् स्याद्वाद्यावाद्यं द्रुपोत्तमम् ।
न तत् संश्रावयेत्लोकं तदा राज्ञः प्रियो भवेत् ॥
आश्वाप्यमाने चान्यस्मिन् ससुत्याय त्वरान्वितः ।
अहं किं करवाण्येति वाच्यो राजा विजा-
नता ॥

कार्यावस्थाञ्च विज्ञाय कार्यमेव तथा भवेत् ।
सततं क्रियमाणेऽस्मिन् लाचवन्तु ब्रजेतु भुवम् ॥
राज्ञः प्रियाणि वाक्यानि न चात्यर्थं पुनःपुनः ।
न हास्यशीलञ्च भवेन्न चापि भुङ्कटीसखः ॥
नातिवक्ता न निर्वक्ता न च मत्सरिकस्तथा ।
आत्मसम्भावितश्चैव न भवेत् कथञ्चन ॥
दुष्कृतानि नरेन्द्रस्य न तु संकीर्तयेत् कचित् ।
वस्त्रं शस्त्रमलङ्कारं राज्ञा दत्तञ्च धारयेत् ॥
औदार्येण न तद्द्वेषमन्यस्ते भूतिमिच्छता ।
तन्नेत्रोपासनं कार्यं दिवास्त्रं न कारयेत् ॥
नानिर्दिष्टे तथा द्वारे प्रविशेत् कदाचन ।
न च पश्येत् राजानमयोग्यासु च भूमिषु ॥
राज्ञस्तु दक्षिणे पार्श्वे वामे चोपविशेत्तथा ।
पुरस्तात् तथा पश्चादासनान् विगर्हितम् ॥
जुम्भा निष्ठोर्वनं कांसं कीर्णं पर्यस्तिकाश्रयम् ।
भुङ्कटीं शान्तसुहृदं तत्समीपे विवर्जयेत् ॥
स्वयं तत्र न कुर्वीत स्वगुणाख्यापनमथा ।
स्वगुणाख्यापने चैव परमेव प्रयोजयेत् ॥
हृदयं निर्मलं कृत्वा परां भक्तिमुपाश्रितैः ।
अनुजीविगणैर्भाष्यं नित्यं राज्ञामतन्निजैः ॥
शाब्दं श्रौत्यश्च पेशुभ्यं नास्तिक्वं क्षुद्रतान्मथा ।
चापस्त्यश्च परित्याज्यं नित्यं राजानुजीविना ॥
श्रुतेन विद्याशिल्पैश्च संयोज्यात्मानमात्मना ।
राजसेवां ततः कुर्याद्भूतये भूतिवर्हिनीम् ॥
नमस्कार्याः सदा चास्त्य पुत्रवत्सलभमग्निः ।
सचिवैश्चास्त्य विन्वाधो न तु कार्यः कथञ्चन ॥
अष्टचक्रास्त्य न त्रयास्तु कामं त्रयास्तथापि ।
हितं पण्यञ्च वचनं हितैः सच्च सुनिश्चितम् ॥
चित्तस्यैवास्त्य चिन्त्यं नित्यमेवोपजीविना ।
मर्तुराराधनं कुर्यात् चित्तज्ञो मानवः सुखम् ॥
रागापरागौ चैवास्त्य विज्ञेयौ भूतिमिच्छता ।
त्यजदृष्टिं विरक्तसु रक्तौ दृष्टिस्तु कारयेत् ॥
विरक्तः कारयेद्वाशं विपत्ताभ्युदयमथा ।
आश्वावहनं कृत्वा फलनाशं करोति च ॥
अकोपीऽपि सकोपान्तः प्रसन्नोऽपि च निष्कलः ।
वाक्यं स मन्दं वदति दृष्टिच्छेदं करोति च ॥
प्रदेशवाक्प्रसूतिर्न न सम्भावयतेऽन्यथा ।

राजासुः

आराधनासु सर्वान् सुमन्त्रं विचरेत् ।
कथासु दोषं क्षिपति वाक्यभङ्गं करोति च ।
लक्ष्यते विसृज्यैव गुह्यसंकीर्तने हते ।
दृष्टिं क्षिपत्यप्यन्यत्र क्रियमाद्ये च कर्मणि ।
विरक्तलक्ष्यं ह्येतत् श्रेयं रक्तस्य लक्ष्यम् ॥
दृष्ट्वा प्रसन्नो भवति वाक्यं यत्कृति चादरात् ।
कुशलादिपरिपन्नौ संप्रयच्छति चासनम् ॥
विरक्तदर्शने चास्त्य रहस्यं च न शङ्कते ।
जायते हृदयदनः श्रुत्वा तस्य तु तत्कथाम् ॥
अप्रियाण्यपि वाक्यानि तदुक्तान्यभिनन्दति ।
उपायनञ्च यत्कृति स्तोकमप्यादरात्तथा ॥
कथान्तरेषु स्मरति प्रहृष्टवदनस्तथा ।
इति रक्तस्य कर्मणा सेवा रविकुलोद्भव ॥
आपतसु न त्वजेत् पूर्वं विरक्तमपि सेवितम् ।
मित्रं न चापतसु तथा च भ्रष्टं ॥
तज्जनि ये निर्गुणमप्रमेयम् ।
प्रभुं विशेषेण च ते ब्रजन्ति ॥
सुरेन्द्रधामामरदृष्टलुप्तम् ॥

इति मत्स्यपुराणे राजधर्मो अनुजीवितनिर्णयः २१६ अध्यायः ॥

राजादनी, स्त्री, (राजभिरव्यते या । अद् + कर्मणि लुट् । डीप् ।) दृष्टविशेषः । चौरिणी इति भाषा । तत्पर्यायः । राजफलः २ चौर- दृष्टः ३ रुपदमः ४ निम्बजीजः ५ मधुफलः ६ कपोलः ७ माधवोद्भवः ८ चौरौ ९ गुच्छ- फलः १० भूषेष्टः ११ राजवल्लभः १२ श्रीफलः १३ दृष्टस्त्वः १४ चौरशुक्तः १५ । अस्या गुणाः । मधुरत्वम् । पित्तनाशित्वम् । गुरुत्वम् । तप- त्वम् । दृढत्वम् । स्खल्यकरत्वम् । हृदात्वम् । सुस्निग्धत्वम् । मेहनाशित्वम् । इति राज- निर्वण्टः ॥ अपि च ।

“चौरिकायाः फलं दृष्ट्यं वल्यं क्षिप्रं हिमं गुरु ।
दृष्टान्मूर्च्छामदभान्तिचयदोषत्रयासजित् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

राजासु, स्त्री, (राजयोग्यमन्नम् । अन्नानां राजा इति वा ।) अन्त्यदेशोद्भवशालिविशेषः । तत्पर्यायः । रुपान्नम् २ राजार्हम् ३ दीर्घशूककम् ४ धान्यश्रेष्ठम् ५ राजधान्यम् ६ राजेशम् ७ दीर्घकूरकम् ८ । अस्या गुणाः । विदोषघ्नत्वम् । सुस्निग्धत्वम् । मधुरत्वम् । लघुत्वम् । दीपन- त्वम् । वल्लकारित्वम् । पथ्यत्वम् । कान्तिवीर्य- दृष्टिदृष्टत्वम् । इति राजनिर्वण्टः ॥ (राज्ञः अन्नम् ।) राजस्वामिकभक्तम् । तल्लोजननिवेध- प्रायश्चित्ते राजशब्दे दृश्ये ॥ (राजान्न- भक्त्येन हि तेजोहानिर्भवति । यथा, भट्टः । ४ । २१८ ।

“राजान्नं तेज आदत्ते शूद्रासं ब्रह्मवर्चसम् ।
आयुः सुवर्णकारान्नं यशश्चर्मावकर्मिनः ॥”

राजान्नः, पुं, (आन्नानां राजा श्रेष्ठत्वात् । राजदन्तादिवात् परनिपातः ।) आन्नविशेषः । तत्पर्यायः । राजफलः २ सरान्नः ३ कोकि- लोत्सवः ४ मधुरः ५ कोकिलानन्दः ६ कामेष्टः ७

राजाव

रुपवल्लभः ८ । अस्या फलगुणाः । कोमलत्वम् । कद्रुत्वम् । पित्तदाहदृष्टत्वम् ॥ रुपकस्य तस्य गुणाः । स्वादुत्वम् । मधुरत्वम् । पुष्टिवीर्य- वल्लप्रदत्वम् । इति राजनिर्वण्टः ॥ अपि च ।
“राजान्नदृष्ट्वा आन्नातः कामाक्षी राजपुत्रकः ।
राजान्नं तुवरं खादु विषदं शीतलं गुरु ।
ग्राहि कृत्वा विवन्वाभवातस्तु कफपित्तदुत् ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

राजान्नः, पुं, (अन्नानां राजा श्रेष्ठत्वात् । राज- दन्तादिवात् परनिपातः ।) अन्नवैतसः । इति राजनिर्वण्टः ॥

राजाकः, पुं, (अर्काणां राजा श्रेष्ठत्वात् ।) श्वेताकदृष्टः । सादा आकन्द इति भाषा । तत्पर्यायः । वसुकः २ अर्कः ३ मन्दारः ४ गणरूपकः ५ काष्ठीलः ६ सदापुष्पः ७ । इति राजनिर्वण्टः ॥ अलकः ८ प्रतापसः ९ । इति शब्दरत्नावली ॥

राजाहं, स्त्री, (राजानमर्हतीति । अहं + आण् ।) अगुरु । (अस्या पर्यायो यथा,—

“अगुरु प्रवरं लोहं राजाहं योजनन्तथा ।
वैशिकं क्षमिन् वापि क्षमिन्ममनार्यकम् ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)

राजयोग्ये, स्त्री, इति मेदिनी । हे, २३ ॥

(यथा, गो० रामायणे । ३ । ४६ । ४२ ।

“तपेदसुपपन्नं मे नृगरूपस्य धर्मगम् ।

राजाहं चि च रत्नानि रत्नभाजो वयं भुवम् ॥”

राजाहं, स्त्री, (राजोऽहं ।) जन्मू । इति राजनिर्वण्टः ॥

राजाबाणूः, स्त्री, (अलावूनां राजा । राज- दन्तादिवात् परनिपातः ।) खादुत्वम् । मिठा लाड इति भाषा । तत्पर्यायः । महातुम्बी २ मधुरालाडुनी ३ शाकालाडुः ४ तुम्बकः ५ भस्मालाडुः ६ अलाडुनी ७ मिष्टतुम्बी ८ । अस्याः फलगुणाः । दृढत्वम् । कफपित्तहर- त्वम् । गुरुत्वम् । इति मदनविनोदः ॥

राजालुकः, पुं, (आलूनां राजा । ततः स्वार्थे कन् ।) महाकन्दः । इति हारावली । १०१ ॥

राजावर्तः, पुं, (राजानं आवर्तयति आनन्द- यतीति । आ + वृत् + क्तिप् + अण् । यडा, राजः शोभमान आवर्त्तो यच्च ।) उपरत्नभेदः । रेजटी इति हिन्दी भाषा । तत्पर्यायः । रुप- वर्तः २ राजाद्यावर्तकः ३ आवर्तमणिः ४ आवर्तः ५ । अस्या गुणाः । नृदुत्वम् । स्निग्ध- त्वम् । शिशिरत्वम् । पित्तनाशनत्वम् । भूषणे प्रयोजितश्चेत् रुग्णां बहुभायकरत्वम् । इति राजनिर्वण्टः ॥ विराटदेशजहीरकः । तत्पर्यायः । विराटजः २ राजपट्टः ३ । इति हेमचन्द्रः । ४ । १३२ ॥ (यथा, कथासरित्- सागरे । ७३ । ३३६ ।

“राजावर्त्तपलश्यामतले सदासवेश्मनि ॥”

तथास्य गुणाः ।

“राजावर्त्तः कटुस्निग्धः शिशिरः पित्तनाशनः ।